

שלא לפרסם דבר על פרשה עכורה באגודת ישראל צרפת, דבר גייס פרס את עובדי משרד רדיהבסחון ומנגנון החושך כדי לבחור בידינו (ראה מסגרת). קדמו לכך שיתות עם עורכי שאר העתונים, שנעזרו כולם לבקש שמו האישי של פרס.

בעתון חרות היתה העבודה קשה יותר, כאשר התחנן פרס שלא לפרסם את הידיעה, בטענה שהיא עלולה לפגוע בידידות הצרפתית היקרה כל-כך לתנועת החרות, נתקל בסירוב. אמר לו עורך-הלילה: "באמת, מר פרס, יש לי הרבה בלי כליכך הרבה ידיעות עליך, שאני יודע עליהם לעשות".

הידיעות שהיו בידי הלפרין, ובידי כל שאר העתונאים, היו על שני נאומים שנשא פרס אוהבהדיבור בליל שבת ובשבת, בי ירושלים ובמכון ויצמן. ברידה שגעונית אחרי כותרות העתונים, הפליט פרס דברים מרעישים, שהיו בחלקם גילויי סודות הבסחון של המדינה (עליהם נשפטם אורחים פשוטים יותר לעונש מאסר ארוכים) ובחלקם דברים שיכלו לגרום נזק מדיני לאומי חמור ביותר. בין השאר גילה פרס לקהל הגדול של מאויניו באסיפת העם:

● פרטים סודיים ביותר על סדרי הדין של צה"ל, גודלו הממשי והפוטנציאלי כיום ובעתיד.

● פרטים על מכשירים סודיים אשר צה"ל מבקש מן המדענים המקומיים להתיקנם למענו.

כאילו כל זה לא הספיק, הוסיף פרס לדבר על העלייה מארצות הגוש הקומוניסטי. הוא קבע, כי בואם של יהודים אלה מהווה למעשה, לדעת ממשלת ישראל, אקט מלחמתי נגד העולם הערבי, מאחר שהדבר יגביר את כוח הגיוס של צה"ל בשנים ה"באות וישים לאל את כל מאמצי העולם הערבי במלחמתו בישראל. הוא שכה ל"הוכיח שעליה זו כפופה באופן בלעדי לרצון החופשי של הצמרת הסובייטית.

היה זה הנשק החזק ביותר אשר שמעון פרס יכול היה להפקידו בידי ממשלות ערב, במאמצן לשכנע את ברית המועצות לשים קץ לעליה זו, למנוע בעתיד את עליית המליונים, היכולה לבוא רק מן הגוש ה"מזרחי. באותה שעה פיטפס פרס על "אוכי לוסיה של ארבעה מיליון נפש תוך שנים מעטות" — מבלי לגלות ממה תהיה אוכי לוסיה זו אם יימשך, כפי שהוא ניבא, מסע המלחמה והחרם הערבי.

"לא, אין צורך...". בעוד משרד הממשלה מטילים איפול חמור על נאומו של איש אמון ראש הממשלה, ונעשו כל המאמצים הרשמיים והבלתי-רשמיים למנוע את פירסומם, המשיך פרס עצמו לפעול בחזית חרות. עתה רצה למנוע גם את פרסומו נאומיו.

אחרי שנאוש מלשכנע את עורך-הלילה, טילפן לביתו של מנחם בגין, אך לא מצאו בביתו. כאשר ביקשו בני המשפחה, כי פרס ישאיר את מספרו כדי שבגין יוכל לטלפן לו בחזרה, גימגם פרס: "לא, אין צורך...". למחרת היום היה חרות העתון היחיד בארץ שפירסם כמעט את כל תוכן נאומיו של פרס (פרס לגילויים הבטחוניים עצמם), הוכיח גם את הפיכת אנשי-פרס באגודת ישראל-צרפת.

תעלומות

עוסמן המיסתורי

"לא אקח עורך-דין יהודי" קבע בבית המשפט אהמד עוסמאן, מחולל מרד כלא שאטה, כאשר הואשם רשמית ברצח. איש אחד ששמע על כך היה אליאס קוסא, עורך-הדין הערבי מהיפה, שניסה בשעתו (לשוא) להקים בארץ מפלגה ערבית לאומית. באמצעות בית-המשפט העברי פתק לנאד שם, הציג את עצמו כעורך-דין ערבי כשר למנהיג, הציג את שרותיו. עוסמאן הסכים. אחרי כמה אבני-נגף, כגון סירוב ה"משרה לתת ליריבה התתיק לשוחח עם עוסמאן, מתן צו-על-תנאי בענין זה בבית המשפט העליון — החל קוסא להתכונן ברצינות להגנת האיש אשר מדכאי מרד שאטה כיניוהו כ"ג'נטלמן", עתוני מצריים הכתירוהו כ"גיבור ערבי לאומי" ועתוני ישראל כ"עתונאי מצרי".

מינה אהמד עוסמאן? דיווח הש"י בוע עורך "העולם הזה" על פי מקורות ערביים באירופה:

אהמד עוסמאן לא היה מעולם עתונאי. אולם הוא היה קרוב לעתונאים. במיניסטריון המצרי להרכבה מילא את תפקיד האחראי לעתונאי-חוץ. היה עליו לקבל את הזרים, להדריך אותם ולדאוג שיקבלו רושם טוב על המשטר המהפכני במצרים. מא-

(המשך מעמוד 6)
נציגו בריטניה וצרפת, שאנשיהם נהרגים בסיטונות בקפריסין ובאלג'יריה, ולגבי שאר חברי מועצת-הבסחון, הטרדת המועצה היגבוה בגלל תקרית קטנה גובלת עם חוצי פה, מעוררת אירצון בולט.

מסך החשך. לפני ששה שבועות, כאשר כינסה ישראל את המועצה אחרי הפצצה ארטילרית ממושכת בגורת החולה, לא האמין כמעט איש באו"ם שכתונת יש"ר ראל היו כנות. במסדרונות האו"ם דובר בגלוי על המטרות הנסתרות של המשלחת הישראלית: לעזור לצרפת לדחות את הדיון על קבלת ג'ניאה לאו"ם, או לזרוז את המגבית היהודית המאוחדת, או לעשות רושם על מפלגות-האופוזיציה.

תגובת הנציגים ניכרה בויכוח. הם לא קיבלו שום החלטה, הזכירו את אירצונה של ישראל להביא את הענין בפני ועדת שביתת-הנשק, וקיפקו בגלוי בגירסה היש"ר אלוית של התקרית.

השבוע הורה אותה ההצגה, במהורה גרועה עוד יותר. שוב כונסו הנציגים, שוב הונחה לפניהם רשימה של תקריות (הפעם אף ללא הפגזה ותותחנות), שוב נאם לפי ניהם אבא אבן את אחד מנאמיו המרי-גיים אכל שומעיהם כסגנונם האנגלי המלוי-טש מדי ההמשך: מעצמות המערב העיקריות גינו את ישראל בגלוי על הטרדת מועצת-הבסחון ללא שימוש מוקדם בועדת שביתת-הנשק, ברית-המועצות ניצלה את ההזדמנות כדי להתקיף שוב את ישראל. הסיום: שום החלטה לא נתקבלה — דבר המהדה נצחון דיפלומטי לרע"ם.

פרסומת יקרה. בשביל מה נערכה ההצגה? במסדרונות האו"ם שוב נפוצה הדעה הרגילה: כדי ליצור פרסומת שתעזור למגבית היהודית המאוחדת בארצות-הברית ולהגביר את התרומות. אם היתה מטרה זו

מאחורי הקלעים נטוש קרב הריף על מינויו של משה שרת כיושבי-ראש הכנסת. על אף טענותיו של שרת שאינו מעוניין במשרה זו, ברור, כי ההתייגות האמיתית באה מצד דויד בן-גוריון, שקיווה

לחלל את שרת סופית. מינויו של שרת ליושבי-ראש הכנסת, יהפכה שוב לאדם השלישי במדינה מבחינת הייצוג, יתן לו אפשרויות בלתי-סוגבלות להופיע לעיני הציבור בארץ ובעולם, יעניק לו עמדת-מפתח לשיבה אל כס ראש-הממשלה

כאשר דויד בן-גוריון ירד מן הבמה. הטענה המתחסדת, כאילו גירום מינוי זה

לחרהקתו של שרת מן הזירה המדינית, כוזבת, מאחר שתפקיד יושבי-ראש הכנסת בישראל (שלא כמו בבריטניה), קשור בפרטיג'יה רבה ובחשפעת אמיתית מאחורי הקלעים. טיכוי שרת: קלושים.

טכסים אפשריים לחסימת שרת: העלאת ההצעה למנות כיושבי-ראש הכנסת את ישראל ישעיהו שרעבי, ז"כ מפא"י התימני, לפחות חוג אחד במפא"י עשוי להעלות הצעה זו, בטענה כי מינוי זה ישעש רושם על עמדות-המזרח, שקבל גם על דעת המפלגות האחרות, מאחר שישעיהו המסומל, אהוד על כל חזוניהם, ואף מפלגה אחת לא תעזי לצאת בגלוי נגד מינויו של תימני בשנת בחירות.

בעית היושבי-ראש עשויה למוצץ פצצה בקרב הקואליציה, אם תציע האופוזיציה הימנית כמועמד את איש אחדות-העבר רה נחום ניר, כיום סגן יושבי-ראש. במקרה כזה יכולים להתלכד סמאורי ניר כל קולות הימין, התיים, אחדות-העבודה, מפ"ם ומק"י ולתת לו

רוב מוחלט, מתוך מגמה משותפת ליצור עובדה מוגמרת של הוצאת תפקיד זה מידי מפא"י. מפא"י לא תוכל במקרה כזה לחייב את שותפותיה במשמעת קואליציונית. ההגבה האפשרית היחידה של מפא"י במקרה כזה: הצגת מועמדותו של משה שרת, שתתקבל על דעת רוב מפלגות הבית.

שמעון פרס יהיה מעורב בקרוב בשערוריה נוספת. הפעם תהיה זו שערוריה על רקע התחרות בין שתי חברות התעופה המרססות שסחי חקלאות, כיסאורי ההסתדרותית, ומרום הפרטית. אנשי כיסאורי ישענו, כי חברת מרום, שאנשיה נהנים מחסותו של שמעון פרס, מפעילה מסוטי סטירמנים שהפעלתם עולה הרבה יותר מהפעלת מסוטי הפייפר של כיסאורי, מכריחה את כיסאורי להעלות מחירים וגורמת על-ידי כך להעלאה מלאכותית ובלתי-מוצדקת של מחיר הריסוס, המונע מהחקלאים שימוש נרחב יותר בריסוס ממסוטי.

הסכסוך בין יגאל אלון למנהיגים אחרים של מפלגת אחדות-העבודה יפרוץ החוצה. הסכסוך, שהוא על רקע של התקרבות

המפלגה למפא"י ובעיות מדיניות הקי פאת השכר, בחן אין יגאל אלון תמים דעים עם מנהיגים אחרים של מפלגתו, ילבס צורה רצינית יותר עם חזרתו של אלון מחו"ד, בעוד שלושה שבועות.

האשמות

על שימוש בי חמרי נפץ בריב בינמפלגתי, יומי חו בימים הקרובים כלפי מפא"י. המדר בר הוא בריב מפ"י לגות בכפר הערבי טורען שבגללי, בין אנשי מפא"י ושכירי הממשל הצבאי לי אנשי המפלגת ה"ערבית של אחדות העבודה. לדברי פניי לי המפלגה הערבית, השתמשו יריביהם ב"חמרי נפץ, ברימוי ניס חיים ובהצתת אוהדים מלחצטרף לי מפלגה החדשה.

החווה של

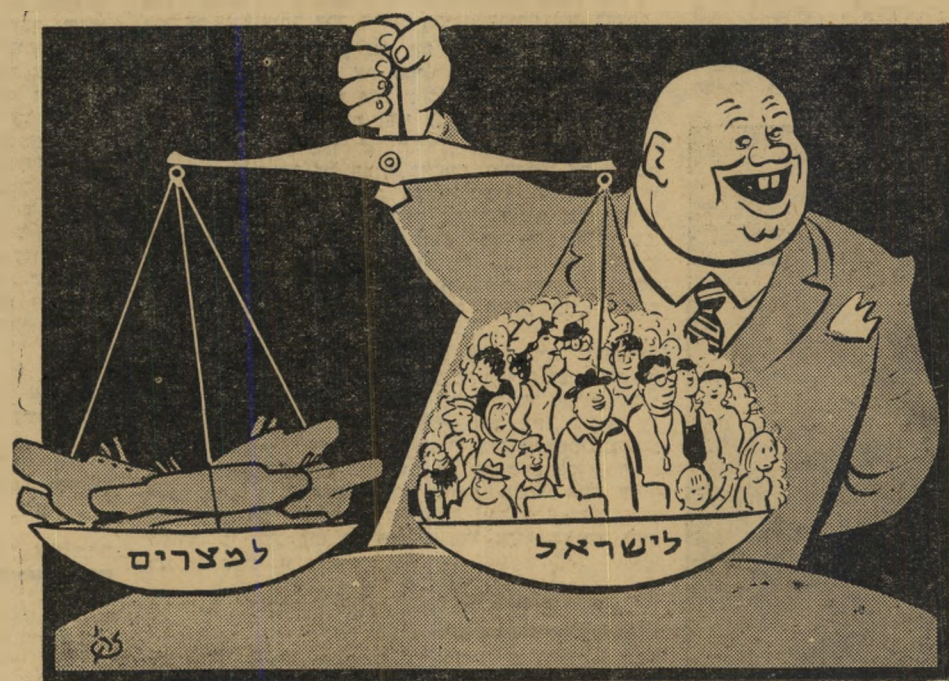
פיטר פריי עם תיאטרון "הבימה" יפתיים מופית בחודש מרץ. אם לא יחול שינוי קיצוני, לא תחדש הנהלת הבימה את החווה עם פריי, לא תמסור לו עוד הצגות לביום.

בשורת איוב עשויה לרדת על מנחלי "אילעל": פקודה של לוי אשכול להפסיק את הקו לארצות-הברית. אשכול מרוגז זה מכבר על הנהלה

הכושלת והבזבזנית של חברת התעופה הלאומית, הגורמת הפסדים ניכרים למדינה, עשוי לדרוש לצמצם הפסדים אלה על-ידי צימצום השרות. מנהלי החברה ישתדלו לדחות את רוע-הגזירה עד אחרי יום העצמאות, להציע שעונת-התיירות הבימה תהווה תקופת-מבחן אחרונה.

לא תהיה ריוואלוציה של הל"י השנה. קרן-המטבע הבינלאומי מית הסכימה לדחות את דרישתה זו, כדי לאפשר לממשלה לדחות את המשעה הבלתי-יפופולארי עד אחרי הבחירות. לעומת זאת יש לצפות לדיוואלוציה מיד אחרי הבחירות.

הציונים הכלליים ירכזו את עיקר מאמציהם לבחירות הקרובות במקומות בהם הם מקויים להצלחה, תחת לפזרם על פני כל הארץ. עיקר המאמץ ירכז בשלוש הערים הגדולות ובעריה-השדה הוותיקות. הארגון יתבסס על אזורי-הקלפי, אשר בכל אחד מהם יוקם מטה מקומי, שירכז את מאמציו בפעולה אישית מבית לבית, במסיבות ביתיות קטנות וכדומה. נקודות-המצע העיקריות של הצי"כ הפעם: ביטוח בריאות ממלכתי, דרישה לשינוי שיטת-הבחירות.

שיווי-משקל סובייטי

נכונה או לא, המאיר ששולם עבורת יקר מדי.

מנגנון

הטלפון צלצלי בלילה

"אילו שתקת, היית נשאר חכם" (פנתגס יוני עת"ר) שום דבר אינו קשה יותר לערי-הזוהר של בניג'י מאשר לשתוק. אחרי ששקרו במשך שנים לבנות לעצמם פולחן כאנשי מעשה, ניגשו להרוס את הכל בכמה חודשים של נאומים, בהם נתנו לציבור את האפשרות לעמוד על רמתם האינטלקטואלית.

אולם אם קשה לשתוק, אפשר לנסות לפחות להשתיק. השבוע למד שמעון ("שמ" עון פרסומת") פרס שגם דבר זה אינו קל כל כך. צילצל הטלפון על שולחנו של אלחנן הל-פרין, עורך-הלילה של העתון חרות. על הקו היה לא פחות ולא יותר מאשר המנהל הכללי של משרד-הבסחון. בפי המנהל הרם היתה בקשה צנועה: